

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/83/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121011233
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1121011233.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Zuzany Molnárovej, v trestnej veci obžalovaného C. F. pre prečin zatajania veci podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 0T/57/2021 zo dňa 21.10.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.12.2021 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného C. F., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bratislava I pod sp.zn. 0T/57/2021 uznal obžalovaného C. F. vinným zo spáchania prečinu zatajania veci podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 07.08.2021 v čase okolo 11.00 h obvinený sa nachádzal v Bratislave na Kopčianskej ulici v Bratislave, kde bol kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Staré Mesto - stred, Bratislava I, nakoľko poškodená prostredníctvom aplikácie „find my iPhone“ lokalizovala svoj odcudzený mobilný telefón značky Apple iPhone XR 128 GB, ružovej farby, K.: XXXXXXXXXXXXXXXX, vložený v plastovom puzdre zlato-ružovej farby s nápisom Queen a 1ks SIM kartou značky BILAJN na uvedenej ulici, ktorý jej mal byť odcudzený dňa 07.08.2021 v čase okolo 04.00 h v Bratislave medzi Rybárskou bránou a Hlavným námestím, pričom v tom čase sa na Kopčianskej ulici nenachádzala žiadna iná osoba a obvinený uviedol, že nemá u seba uvedený mobilný telefón, avšak po prevzonení svojho telefónu poškodenou začal zvoniť v igelitovej taške obvineného, ktorý ho na základe výzvy hliadkou PZ dobrovoľne vydal, pričom telefón bol zabalený v alobale aby nevysielal signál, a obvinený hliadke PZ uviedol, že tento našiel ležať na zemi, na terase, pri podniku „I love pizza“ za Michalskou bránou, v Bratislave 07.08.2021 okolo 03:00 h, zobral ho zo zeme s úmyslom tento následne predať, čím svojim konaním poškodenej P. C. bola spôsobená celková škoda vo výške 300 €.

Za to mu súd prvého stupňa podľa § 236 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pre výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uvádza, že na hlavnom pojednávaní mu nebrali do úvahy, že bol zamestnaný, a že nebral drogy. Stále mu je vyčítané, že je recidivista. Nevzali mu do úvahy vyhlásenie.

Obžalovaný odôvodnil odvolanie prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.11.2021. Obhajca upresnil, že odvolanie smeruje proti výroku o treste napadnutého rozsudku. Konštatuje, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní k trestnému činu priznal, oľutoval svoje opomenutie vrátiť telefón, a toto opomenutie aj naďalej považuje za neúmyselné, nakoľko telefón prostredníctvom polície vrátiť chcel, ale dňa 07.08.2021 bol intoxikovaný alkoholom a drogami, nebol

v stave, v ktorom mohol vnímať reálny čas, počas ktorého mal telefón vo svojej držbe. Pred vzatím do väzby obžalovaný riadne vykonával pracovnú činnosť a staral sa o 7 - ročnú dcéru N. L.. Tieto činnosti by chcel vykonávať aj po prepustení na slobodu. Obžalovaný má zato, že spôsob vykonania prečinu, jeho následky (poškodenej nevznikla škoda), okolnosti, za ktorých bol trestný čin spáchaný, a závažnosť prečinu, nezodpovedajú trestu, ktorý bol obžalovanému uložený napadnutým rozsudkom. Výmera trestu neprihliada na možnosti nápravy obžalovaného, ktorý sa od svojho posledného výkonu trestu odňatia slobody poučil, a nevykonával trestnú činnosť, bol trvale zamestnaný, splácal svoje dlhy a snažil sa viesť riadny život. V prípade uloženia nepodmienečného trestu bude obžalovanému zamedzené v plnení jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej dcére. Naopak, v prípade uloženia podmiennečného trestu by obžalovaný mohol aj naďalej pracovať pre spoločnosť Volkswagen Bratislava, spol. s.r.o., a bol by tak prínosom pre spoločnosť ako aj pre svoju rodinu. Obžalovaný apeluje na zásadu humanizmu pri rozhodovaní o výške a druhu trestu. Trest mu bol vymieraný v maximálnej možnej výmere, čo obžalovaný nepovažuje za potrebné pre naplnenie účelu trestu. Vo väzbe je viac ako 3 mesiace, čo považuje za dostatočné pre jeho prevýchovu. Na základe týchto skutočností obhajoba navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému podmiennečný trest odňatia slobody s probačným dohľadom.

Prokurátor využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 30.11.2021, kedy uviedol, že s dôvodmi odvolania obžalovaného sa nestotožňuje, súhlasí s druhom a výškou trestu uloženého napadnutým rozsudkom, pričom výmera trestu na hornej hranici trestnej sadzby je indikovaná osobnými charakteristikami obžalovaného, ktorý má aktuálne 27 záznamov v registri trestov.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť a včasnosť odvolania podaného oprávnenou osobou, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

Odvolací súd po predložení veci nezistil žiadne také vady napadnutého rozsudku alebo konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí, preto nariadil vo veci verejné zasadnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa obhajca pridŕžoval písomných dôvodov odvolania. Zdôraznil, že obžalovaný sa priznal a svoj trestný čin oľutoval, a to v záverečnej reči pred súdom prvého stupňa. Obžalovaný je zamestnaný, o čom obhajca predložil pracovnú zmluvu. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a uložiť obžalovanému podmiennečný trest odňatia slobody s probačným dohľadom.

Zástupca krajskej prokuratúry sa pridŕžoval písomného vyjadrenia k odvolaniu a navrhol odvolanie zamietnuť.

Obžalovaný pred odvolacím súdom uviedol, že ľutuje, že ten telefón nevrátil, a žiada, aby bolo zohľadnené, že je zamestnaný aj počas výkonu väzby, čo si u zamestnávateľa overil. Páchal trestnú činnosť, keď bol mladý, a to preto, že bol drogovo závislý, ale teraz chce dokázať, že sa zmenil. Nechce byť odlúčený od dcéry, ktorú jej matka odkopla, a stará sa o ňu matka obžalovaného. Obžalovaný chce udržiavať vzťah s dcérou, chodiť do práce a splácať štátu dlhy. Chce chodiť k probačnému úradníkovi, aby mal aj súd istotu, že vedie riadny život, nevládze už chodiť po výkonoch trestu.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobe tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil, a svoje rozhodnutie aj zákonným spôsobom odôvodnil.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I podal dňa 08.08.2021 na C. F. obžalobu pre prečin zatajenia veci podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona na totožnom skutkovom základe, ako je uvedený v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný, preto súd vykonal vo veci dokazovanie. Vypočul obžalovaného C. F., podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítal výpoveď poškodenej, vypočul svedkov - príslušníkov PZ - Bc. Y. F. a npráp. Y. H., a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy.

Vzhľadom na obsah písomného odôvodnenia odvolania i prednesy obžalovaného a obhajoby na verejnom zasadnutí odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie smeruje výlučne voči výroku o treste napadnutého rozsudku, a preto v zmysle obmedzeného revízneho princípu výrok o vine ani súvisiace konanie nepreskúmal. Po preskúmaní dôkazov vykonaných vo vzťahu k výroku o treste zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a zákonným spôsobom. Z dôkazov vyplynulo, že obžalovaný má 27 záznamov v registri trestov prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, 13 krát vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Odvolací súd nevzhladol žiadne pochybenie vo výroku o treste napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa pri určení druhu a výmery trestu rešpektoval účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Trestného zákona, a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Trestného zákona. Ani odvolací súd nezistil u obžalovaného žiadne poľahčujúce okolnosti a zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona spočívajúcu v početných predchádzajúcich odsúdeniach, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Súd prvého stupňa sa správne vysporiadal aj s povahou predchádzajúcich odsúdení, ktoré neumožňujú na ne neprihliadnuť. Odvolací súd zdôrazňuje, že táto priťažujúca okolnosť je u obžalovaného mimoriadne významná, pretože početnosť jeho predchádzajúcich kriminogénnych aktivít sa vymyká priemeru v súdnej praxi Krajského súdu v Bratislave v tom zmysle, že je nadpriemerná. Počet jeho predchádzajúcich odsúdení svedčí o jeho vážnom narušení v zmysle rešpektovania zákona a spoločenských noriem, a výrazne obmedzuje možnosti jeho nápravy, ktoré sú nepriaznivé. Súd prvého stupňa dôvodne nepriznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť priznania a ľútosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, hoci sa obžalovaný v prípravnom konaní i v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní priznal a trestnú činnosť oľutoval, pretože obžalovaný počas jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní menil svoje stanovisko, dokonca na jeho podnet boli predvolaní a vypočutí členovia hliadky PZ, ktorej obžalovaný telefón poškodenej vydal, tvrdil, že pri jeho pôvodnom priznaní bol naňho vyvolávaný neprípustný nátlak, telefón nevrátil z nedbanlivosti, hoci ho vrátiť chcel. Tieto skutočnosti nesvedčia o skutočnej úprimnej ľútosti obžalovaného nad tým, aké poškodenej spôsobil nepríjemnosti, ale v ich kontexte treba skutočne vnímať priznanie a ľútosť obžalovaného ako účelový prostriedok na zmiernenie trestu pod ťarchou dôkaznej situácie. Súd prvého stupňa teda v súlade so zákonom konštatoval, že u obžalovaného prevažuje počet priťažujúcich okolností nad počtom poľahčujúcich okolností v pomere 1:0, a preto v súlade s § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a ukladal trest v trestnej sadzbe 4 mesiace až 1 rok.

Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody na hornej hranici trestnej sadzby súdom prvého stupňa je plne opodstatnené osobou obžalovaného, ktorý sa sústavne (21x) v minulosti dopúšťal protiprávneho konania voči majetku, a evidentne ho od uvedeného neodradili nielen predchádzajúce

odsúdenia, ale ani početné výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktoré nespĺnili svoj účel. Reagujúc na odvolacie námietky odvolací súd uvádza, že v zmysle § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1 Trestného zákona možno podmiennečne odložiť výkon trestu výlučne v prípadoch, kedy možno dôvodne predpokladať, že účel trestu je možné dosiahnuť i bez jeho výkonu. Takýto záver však v prípade obžalovaného C. F. v žiadnom prípade konštatovať nemožno, keďže uňho opätovne zlyhali nielen miernejšie ale aj prísnejšie výchovné prostriedky. Bolo preto potrebné ukladať mu trest s dôrazom na ochrannú funkciu vo vzťahu k ostatným členom spoločnosť a na morálne hľadisko trestania. Uvedené plne reflektuje uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok, čo je na hornej hranici trestnej sadzby uvedenej v § 236 ods. 1 Trestného zákona. Takto určený trest zodpovedá všetkým zákonným kritériám, a tiež požiadavkám individuálnej aj generálnej prevencie.

Zákonu zodpovedá aj výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaný bola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody uloženého pre úmyselný trestný čin.

Odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu či zrušenie ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, preto odvolanie obžalovaného C. F. ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.